

Прво засједање ЗАВНОБиХ-а (Земаљског антифашистичког вијећа народног ослобођења СР Босне и Херцеговине) почело је 25. новембра 1943. године у 19 сати, а завшено у 4 сата ујутро, 26. новембра.

Концерт Дина Мерлина у Београду одржаће се 25. новембра 2011. године и почеће само неколико сати касније него што је почело засједање ЗАВНОБиХ-а 1943. године, али ће се пар сати раније и завшити. Пази, каква случајност, Дан државности Босне и Херцеговине је управо 25. новембар. Али откуд то да Дино Мерлин баш на тај дан држи концерт, зар не би он као велики патриота требао тај дан да буде са својим народом, а не у Београду и Србији у којој није наступао двије деценије. Чудно, заиста.

Више ће изгледа људи у Београду заједно са Дином Мерлином прославити Дан државности Босне и Херцеговине него у Републици Српској. У Београду ће се Дан државности БиХ славити три дана. Ваљда су Срби тако хтјели, то је њихов обичај.

Овај празник не славе Срби у Босни и Херцеговини, али како ствари стоје славиће га Срби у Србији. Нема везе, Србин ко Србин, с ове или с оне стране Дрине, свеједно је, битно је да се то обиљежи. Можда је и боље обиљежити тај празник и ван Босне и Херцеговине како би он попримио шири карактер и прославио се у више земаља.

Забава доноси заборав. Заборавимо све изјаве Дина Мерлина о Србији, Србима, Београду. Ничански речено, не треба нам историја као велико сјећање, треба нам умјетност да би преживјели истину.

Србија је за Едина Дервишхалиловића, познатијег као Дино Мерлин, дуго била метафизичка категорија, јер је с оне стране Дрине било исто што и с оне стране природе. Међутим, његова музика је давно прешла ту границу, али можда се та музика боји сама да буде у Србији, па је онда са собом повела идеологију и политику. Ко зна?

Невјероватно је како случајности направе симболику, и наводе нас да се просто запитамо да ли су то уопште случајности. Неко ће у свему овом видјети политичку позадину и израз инструментализације музике, умјетности и културе уопште у политичке сврхе, али да човјек не гријеши душу, можда је то све опет случајност, треба оставити и ту могућност на крају крајева. Или, можда боље речено, треба оставити читаоцу да сам просуди и дизајнира своју слику о овоме.

Да не буде забуне, ја морам рећи да је Дино Мерлин један од мојих омиљених пјевача и да готово све његове пјесме знам напамет. Но, Аристотел је рекао да му је драг Платон, али да му је истина дража. Тако је и мени драга Мерлинова музика, али...